

Երևան, 22 Յուլիս, 2024

ՏԵՐՈՒԱԿԱՆ ԱՊՈԹ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմասպութիւն Հօր Յիսուս, կուր ինձ իմասպութիւն վբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա վիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 119

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՕՐԷՆ ՔԸ ԻՄ ՅՈՅՍԻ ԵՐԳՍ

Յիշէ խոսպումդ, որ կուիր ինձի՝ քու ծառայիդ.

այն խոսպումը, որուն վրայ դրի յոյս:

Տառապանքիս մէջ սա է մխիթարանքս,

որ քու խօսքդ կեանք կուաւ ինձի:

Հակառակ ամբարփաւան մարդոց բուռն ծաղրանքին,

եւ Օրէնքէյխովորեցայ:

Անցեալին կուած վճիռներդ միշպ իմ մփքիս մէջ են, Տէր,

անոնցմով կը քաջալերուիմ:

Զայրոյթով կը լեցուիմ ամբարիշպներուն համար,

որոնք Օրէնքդ լրած են:

Այս պանդուխպ կեանքիս մէջ

կանոններդ են մշղական երգս:

Գիշերուան մէջ անունդ միշպ իմ մփքիս մէջ ունիմ, Տէր,

եւ Օրէնքիդ մասին կը խորիիմ:

Կեանքի մէջ այս է բաժինս.-

Հրահանգներուդ հնազանդիլ:

ՃԱՐԱԿԱՆ

Ի քեզ նայիմք լոյսդ անմարոյց ի զզայական ծածկեալ լուսոյ.

որ կասն մեր եղար ի գրի, եւ նընշեցեր ի պապանի՝

առ մեզ ննջեա՛, արթուն բնութիւն, հերքեա զշարին ներգործութիւն.

զի ի գրունքեան եւ զիշերի գրացուք քեզ փառս անլուիլ:

Եիդ լուսոյ անըսպուերի պաղապանօր կամք առաջի.

որ փակեալ դրամբը յերեկոյին՝ երեւեցար մերասանին.

ընդ թումայի առ քեզ գոյեամք՝ Տէր եւ Ասքուած զբեզ դաւանեամք.

Եզ եւ առ մեզ յերեկոյին՝ եւ կուր զողոցոյն քո ի հոգիս:

Ռամեալըս ըզբեզ, Տէր, աղաւեմք՝ մեզ յօգնութիւն նայեա՛, հայցեմք,

պահապանդ Խորայէի՝ անձանց մերոց լեր հովանի.

օթեա՛ առ մեզ, խաղաղարար, եւ ննջեսցուք անխոռվարար.

զի ընդ առաւօպըս կանխեսցուք օրինել զբեզ ընդ Հօր Հոգուվ:

ԱՊՈԹ

Տէր, ըրէ այնպէս՝ որ մեր սիրով քու սիրովդ եւ քաղցրութեամբդ լեցուի, եւ մենք քու բարութեանդ ցոլացումը ըլլանք մեր շրջապափին մէջ: Խեղճն ու տկարը ովնակոյի ըլնենք, ցաւին ու փազնապին անփարբեր չմնանք, այլ՝ քու բաղցը ցողդ ըլլանք, եւ անժափ մարդոց ժափի մը բերենք, անուրախ մարդոց սիրով ուրախացնենք, յուսահափ մարդոց յախփենական կեանքի յոյսը բանք, անսէր մարդոց սեր բաշխենք, սատնացեալ սիրովը սիրովդ շերմացնենք, եւ քու սուրբ անունովդ կնքենք եւ քեզի համար կամարենք ու բաճարացնենք անոնց հոգիները: Ամէն:

ԾԱՐԱԿԱՆ - ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՈՒԹ

Սուրբ Աստուած, սուրբ եւ հզօր, սուրբ եւ անմահ, որ յայտնեցար վասն մեր, ողորմնա մեզ: (X 3)

Փրկել զմեզ ի փորձութենէ եւ յամենայն վտանգից մերոց:

Եւ եւս խաղաղութեան զՏէր աղաչեսցուք:

Վասն լսելի լինելոյ Տեառն Աստուծոյ ձայնի աղաչանաց մերոց՝ բարեխօսութեամբ սուրբ Աստուածածնին, եւ իջանելոյ ի վերայ մեր ողորմութեան եւ գլուխեան Տեառն Աստուծոյ: Ամենակալ Տէր Աստուած մեր, կեցո՛ եւ ողորմեա՛:

ԾԱՐԱԿԱՆ - ԱՊՈԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենաստորբ Երկարութութիւն, սուրբ աշխարհիս խաղաղութիւն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:

Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

ՍԱՂՄՈՍ 64

ԶԱՐ ԼԵԶՈՒՆԵՐԻՆ ՊԱՇՏՊԱՆՈՒԹԵԱՆ ԱՂՕԹՔ

Լսէ ձայնս, իմ գանգապս, ով Ասպուած,
ազափէ կեանքս թշնամիին սարսափին:
Դաշտպանէ զիս չար մարդոց սադրանքներէն,
անօրէնութիւն գործող մարդոց ամբոխին,
որոնք սուրերու պէս կը սրեն իրենց լեզուն,
եւ յունատր խօսերու իրենց նեփերը կարծակեն,
իրենց թաքսարդներէն հարուածելու համար անմեղը,
անակնկալօրէն հարուածելու համար զայն, առանց վախնալու:
Չար խորհուրդներով իրար կը քաջալերէն,
հաշիւ կը նեն՝ թէ ուր դնեն իրենց գաղփուկ թակարդները,
եւ կը սեն՝ «Ոչ ոք կը գեսնէ մեզ»:
Չարիք կը նիւթեն, ըսելով.
«Ինչ կարարեալ դաւ մը լարեցինք»:

Որքան խորհրդատր են մարդուս միգրն ու սիրպը:
Բայց Ասպուած իր նեփերով պիփի հարուածէ զանոնք,
եւ յանկարծակի պիփի զարնուին:
Իրենց լեզուն պարճառ պիփի ըլլայ իրենց կործանումին,
եւ բոլոր գեսնողները ցաւով իրենց գլուխը պիփի երեցնեն:
Ամէն մարդիկ վախով պիփի լեցուին.
Ասպուած գործը պիփի պարմեն,
հասկնալով անոր ըրածին իմաստը:
Արդարները թող Տիրոշմով ուրախանան եւ անոր ապաւինին,
որպով ուղիղ մարդիկը թող օրիներգեն զայն:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի մատիլ ի տան, ի գնալ ի նամապարի,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երրեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ իման բազմամեղիս:

ԶԱՐ ԼԵԶՈՒՆԵՐԻՆ ՊԱՇՏՊԱՆՈՒԹԵԱՆ ԱՂօթը

Դաիթ նաեւ իր աղօթքներուն մէջ կը յիշէ իր դժուարութիւնը, իր հալածական վիճակը, կը յիշէ իր թշնամիները, թէ ինչ կը ծրագրեն իր մասին: Այո, որքան ալ Ասպուած զիտէ թէ ինչ վիճակի մէջն կացնինք, բայց կ'ուզէ ու կը սպասէ, որ մենք անդրադառնանք, մենք արդայայիտենք այդ վիճակը, անով ցոյց տարու, թէ զիտակ են: Այնպէս ինչպէս Քրիստոս, երբ պարագայ մը եկաւ Իրեն, զիտեր այդ պարագան ինչ բանի կարիքը ունի, բայց Ան հարցուց, «Ի՞նչ կ'ուզես որ ընեմ քեզի համար»:

Երկրորդ, այս ձեւով Դաիթ իր նեղութիւնը եւ դժուարութիւնը Ասպուած կը յանձնէ: Որովհեքեւ Դաիթ ի վիճակի չէ այս բոլորը փանելու, ուստի Ասպուած կը յանձնէ: Այնպէս ինչպէս մենք, երբ նեղութեան եւ դժուարութեան մէջ ենք, առաջին իսկ առիթով, կը փորձենք մենք գլուխ հանել, մենք լուծել դժուարութիւնը, երբ ի վիճակի չենք ըլլար այլեւս, ահա այն արեն կը դիմենք Ասպուածոյ:

Դաիթ այս Սաղմոսի ճամբով եւ իր օրինակով մեզի կը փոխանցէ հետեւեալը:

ա. Աղօթքի պարագախան: Երբ հաւաքքով է որ կը դիմենք Ասպուածոյ: Ասպուած պարբռագ է ոչ միայն լսելու, այլ նաեւ պարագախանելու մեր աղօթքներուն: Ահա թէ ինչ կը սորվեցնէ Քրիստոս, ինդրեցեք եւ պիտի փրուի: Խնդրենք հաւաքքով, առանց կասկածի, առանց յեփին նպարակներու: Որովհեքեւ վերջ ի վերջոյ, սրբերը քննողը Ասպուած, զիտէ մեր խորհուրդները: Երկրորդ, երբ հաւաքքով կը խնդրենք, նաեւ խնդրենք Իր կամքը, այսինքն՝ հասկնալու Իր կամքը թէ արդեօք ինչ ունինք սորվելիք այս բոլորին մէջ:

բ. Ասպուածոյ պաշտպանութիւնը: Երբ կը պարագախանէ, այդ պարագախանը կ'ըլլայ պաշտպանութիւնը: Այդ է որ կը խնդրէ Դաիթ, եւ իր թշնամիները կը ներկայացնէ, ու անոնց օգբագործած մեթովը, սուր եւ թունաւոր լեզու: Այսինքն՝ նենգաւոր, զրպարփող: Հակառակ անոր, որ Դաիթ յաղթեց Գողեաթին, բայց դարձեալ Ասպուածոյ կը դիմէ օգնութեան: Ինչպիսին ալ ըլլան թշնամիները, Դաիթ ունի ամբողջական վարահութիւն Ասպուածոյ եւ համբերութեամբ կը սպասէ Ասպուածոյ ժամանակին, որովհեքեւ վարահ զիտէ, որ Ասպուած պիտի զայ օգնութեան:

գ. Ասպուածոյ ամենազիտութիւնը: Դաիթի թշնամիները իրենք զիրենք այնպէս կը ներկայացնեն, որ ոչ կը գեսնէ իրենց ըրածը, բայց եկուր գեսն, որ Ասպուած ամենագէպ է: Այսօր ալ այնպէս մը կապրինք մեր կեանքը ընելով այնպիսի բաներ, ուր կարծէք ոչ ոք գեսնած ըլլար, բայց Ասպուածոյ ամենագետութիւնը, որմէ ոչ ոք կրնայ վրիպիսի, խուսարի:

դ. Ասպուածոյ ամենափշանութիւնը: Որքան ալ Դաիթի թշնամիները վարահ ենք իրենց ծրագրով, թէ կարածեալ դաւ լարեցին, բայց Ասպուած պիտի հարուածէ զանոնք: Այսօր ալ նոյնն է պարագան, ուր մարդիկ այնքան վարահ են իրենց ծրագրերով, բայց Ասպուած պիտի հարուածէ, բացի եթէ երեք Ասպուածոյ ծրագրին մէջ անոնք կրնան օգբագործուիլ:

ե. Ասպուածոյ արդարութիւնը: Ահա Դաիթ կը ներկայացնէ, որ Ասպուած ինչ որ ալ պիտի ընէ, արդարութեամբ է որ պիտի ընէ: «Քրենց լեզուն պարզաւ պիտի ըլլայ իրենց կործանումին»: Ինչո՞ւ, որովհեքեւ իրենց լեզուն թունաւոր խօսքերով լեզուն: Նոյն արդարութիւնը Քրիստոս պիտի ըսէ. «Չեզ պիտի դապեն ծեր խօսքերուն համար»: Հետաքրքրականօրէն, նաեւ այսպես կը ներկայացնէ, որ Ասպուածոյ հարուածը կու զայ յանկարծակի, անակնկալօրէն, չապասուած մէկ պահուն:

գ. Ասպուածոյ փրկութիւնը: Դաիթ կը ներկայացնէ, որ մարդիկ պիտի գեսնէ եւ հասկնան Ասպուածոյ ըրածին մասին եւ վախով պիտի լեզուին եւ պիտի պարմեն այդ ըրածները: Սա կը նշանակէ, որ պիտի զայ պահը փրկութեան: Այնպէս չէ որ անօրէնութիւնը վերջ տոնի, վերջ պիտի ունենայ, եւ այդ բոլորը անակնկալօրէն գեղի պիտի ունենայ, եւ մարդիկ վախով պիտի լեզուին: Որովհեքեւ այդ մասին մբածող չկայ: Ցանախ ունինք այն գրամադրութիւնը, որ աշխարհը այսպէս եկեր է ու այսպէս ալ կերպայ: Բայց այդպէս չէ, պիտի վերջ ունենայ, եւ այդ վերջը շաբերու համար, այսինքն՝ անոնց որոնք պարբռագ չեն այդ պահուան համար անակնկալ պիտի ըլլայ ու պիտի զարմանան, որովհեքեւ պիտի զայ ժամանակը, որ Ասպուած Իր գրուած խոսքումին համաձայն պիտի ազարագրէ Իր ժողովուրդը:

է. Ուրախութիւն եւ խաղաղութիւն: Ահա այն արեն է որ արդարները, Ասպուածով արդարացածները, պիտի ուրախանան եւ ցնծան, ուստի Դաիթ կոչ կ'ուղղէ որ Ասպուածոյ ապահինին, իսկ սրբով ուղիները թող օրիներգեն զԱսպուած: Ահա այս է մարգարեական գրուեալը այս Սաղմոսին մէջ, որ արդէն զալիքը կը ներկայացնէ, պարկերացնէ արդէն կապարուած: Այս յոյսով եւ գրամադրութեամբ է որ կը սպասէ ու պիտի սպասէ իւրաքանչիր հաւաքացեալ: Այո, որքան ալ ծանր են վիճակներն ու կացութիւնները, որուն մէջն կանցնինք, բայց ունինք ու պէտք է ունենանք այդ հաւաքքն ու վարահութիւնը, որ Տերը ամէն ինչ իր աւարտին պիտի հասցնէ, միայն թէ համբերութեամբ սպասենք այդ օրուան: